

hvad ogsaa det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) gjorde opmærksom paa, saa store Formuer, saa store Indtægter her i Landet, at der ganske sikkert vil være Adgang nok for Staten til at kunne faa en væsentlig Del, en meget betydelig Del af sine Udgifter dækket gennem direkte Skatter, som straks kan paalægges.

Jeg vil sluttelig meget stærkt anbefale, at man fastholder Bestemmelserne i Lovforslagets § 5, hvorefter paa den ene Side Købstadkommunerne tilpligtes at sikre sig de nødvendige Mængder af Kartoffler, naar Høsten er inde, og paa den anden Side Landbruget, som har Kartofflerne, tilpligtes at levere dem. Jeg finder de Priser, der er foreslaede, rimelige for begge Parter. Det skulde ikke gerne gaa saaledes en Gang til, at vi her i Landet den halve Vinter stod uden Mulighed for at kunne skaffe Befolkningen de nødvendige Mængder Kartoffler. Det viste sig, at Indenrigsministerens Henstilling til Kommunerne ikke frugtede. Det er Kommunernes egen Skyld, til Dels i hvert Fald, at der blev Kartoffelmangel; de burde i Tide have sørget for at have de nødvendige Mængder af Kartoffler til Raadighed. Men netop den Omstændighed, at man ikke i Tide agtede paa Faren, synes mig at opfordre os til nu, da vi utvivlsomt staar overfor en Afspærring og ingen Mulighed har for at skaffe Erstatning for det manglende, straks at lægge Beslag paa, hvad der er nødvendigt til Menneskers og Dyrs Ernæring. Det vil være et Ansvar, som ingen vil kunne bære, nu at stille Forslag om at knappe Udskrivningen af til det mindst mulige for derefter at skulle rationere til Befolkningen paa en saadan Maade, at den overvejende Del af Befolkningen maa arbejde med Følelsen af, at man daarligt kan holde Livet oppe ved det, som stilles til Raadighed.

Jeg anbefaler med disse Bemærkninger Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Rigsdagen, og jeg kan tilsige mit Partis Støtte til, at Arbejdet fremmes saa hurtigt som muligt og paa en saa fordragelig Maade som overhovedet ønskeligt fra nogen Side. Jeg kan i denne Henseende fuldt ud samstemme med de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen); jeg glædede mig i høj Grad over den forsonlige Tone, der prægede dem, de vidner om, at man ogsaa fra den Side, som han repræsenterer, er paa det rene med, at det er nødvendigt at træffe de Foranstaltninger, der her er Tale om. Jeg haaber saa, at man fra den

anden Side til Gengæld vil vise Villighed til at erkende, at det ikke er tilstrækkeligt, at man sikrer rundeligt den Del af Befolkningen, der egentlig sidder ret godt i det, giver dem Priser, som er rundelige og rigelige — efter min Mening noget for rundelige. Det store Landbrug vil utvivlsomt være vel tjent med Lovforslaget, som det foreligger. Det mindre Landbrug vil derimod have vanskelige Tider at komme over, og de høje Priser, som foreslaas i Lovforslaget, vil ikke være til Fordel for de mindre Landbrugere; det er selvfølgelig de kornproducerende og kornsælgende Landbrugere, som vil drage Fordel af de høje Kornpriser, medens de kornkøbende mindre Landbrugere kun kan være interesseret i at skulle betale lavere Priser for den Sæd, som skal købes. Det stemmer ogsaa med det Forslag, som det mindre Landbrugs Repræsentanter har stillet i det staaende Landbrugsudvalg. Jeg forudser, at det bliver nødvendigt i den kommende Tid at understøtte mange mindre Landbrugere paa forskellige Maade; jeg kan meget vel tænke mig, at adskillige mindre Landbrugere vil blive ude af Stand til at klare Vanskelighederne, og at Staten maa træde direkte hjælpende til. Det maa Staten saa gøre; ingen kan være interesseret i, og Staten kan heller ikke være tjent med, at en betydelig Del af Befolkningen paa Landet ikke kan faa, hvad den nødvendigvis skal bruge til sin Bedrift. Jeg haaber, at Lovforslaget kan blive vedtaget i det væsentlige, saaledes som det foreligger, men jeg haaber dog, at man vil tage Hensyn til de Henstillinger, jeg her har gjort paa mit Partis Vegne, og at man, naar dette Lovforslag er vedtaget, og andre Lovforslag foreligger, hvorefter der kræves betydelige Udgifter af Staten, vil stille sig forstaaende og velvillig overfor den Del af Befolkningen, som ikke faar nogen direkte Hjælp gennem det Lovforslag, der her foreligger, og hvem det kun tilsikres, at de nødvendige Næringsmidler — men til meget høje Priser — stilles til Raadighed i det kommende Aar.

Niels Frederiksen: Det Lovforslag, der foreligger til Behandling, er paa mange Maader et af de vigtigste, vi har haft til Behandling her i Rigsdagen under Verdenskrigen; det vil gribe langt stærkere ind i Landbrugets Produktionsvirksomhed, end nogen af de Forholdsregler og administrative Bestemmelser, der er truffet under Krigen, har gjort. Det er tillige et Lovforslag, der er Udtryk for, at vi med